

Чувството ѝ извѣднѣжка,
Въвъ главата блѣсна
Тя лицето си промѣни
И се малко стрѣтна
Повторно пакъ оживѣха
Моминскитѣ грѣди,
Чувство отчаянно с,разумъ
Повторно разбуди.
Хубав вѣтрецъ край рѣката
Тихичко повѣе
И распуснатата по плѣщи
Коса ѝ люлѣе.
Тя се вслуша въвъ вълнитѣ
Рѣката що шумти;
И попила си грѣдитѣ
сърдцето ѝ пламти.
Що остана отъ баща ѝ
Хариза, продаде
Въ мисль за отмѣщение
скоро се прѣдаде.
Купи пушки и ножове
За млади дружини,
Кои събра изъ селото
Отъ свойтѣ роднини.
Заведе ги на планина
У гора зелена
Млада войвода емъ беше
Байрактаръ Елена.
Тамъ намѣри ти свобода
Въ радость да вилнѣе
И подъ букитѣ зелѣни
Байракъ да развѣе